

РЕШЕНИЕ

№ 3448

гр. София, 03.11.2010 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 7 състав, в публично заседание на 04.10.2010 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Маруся Йорданова

при участието на секретаря Виктория Вълчанова, като разгледа дело номер **9039** по описа за **2009** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 203 и сл. от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 1, ал. 2 от Закона за отговорността на държавата и общините (ЗОДОВ).

Предявена е искова молба с правно основание чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ от Б. Б. Д., чрез процесуалния му представител адв. А А срещу Н. С. за О. при П. на РБ-С. за присъждане на обезщетение за неимуществени вреди в размер на 12 000 лева за периода от 15.06.2004 г. до 28.11.2005г., ведно със законната лихва върху размера на исканото обезщетение, считано от 15.06.2004 г. до окончателното изплащане на сумата, причинени в резултат на издаването на заповед № 633/15.06.2004г. на Началника на НСО, обявена за нищожна с отменена с влязло в сила на 22.10.2008 г. решение № 21 от 19.05.2008г. по адм. дело № С-150/2006 г. по описа на СГС, АК, Шг състав.

В исковата молба ищецът твърди, че в резултат на обявената за нищожна

заповед на Началника на НСО, е претърпял неимуществени вреди, изразяващи се във влошаване на здравословното му състояние, психическо разстройство и стрес, морални вреди, изразяващи се в уронване на доброто му име в обществото и неговата чест. Като причина за вредите сочи образуваното срещу него следствено дело № ХХ-п-14/2004г. ,пр.пр. № п-298/2004г. по описа на СВОП, което било образувано именно във връзка с неизпълнение то страна на ищеца на нищожната Заповед № 633/15.06.2004г. на Началника на НСО. В съдебно заседание адв. А поддържа, че искът е доказан по основание и размер, като от събраните по делото доказателства се установява по категоричен начин, че за исковия период, ищецът е претърпял емоционален срив вследствие на воденото срещу него разследване по горесцитираното следствено дело.

Ответната страна – Началника на НСО при П. на РБ, чрез процесуалния си представител юрк. Рангелов изразява становище за неоснователност на иска, като развиват съображения, че е налице изтекла погасителна давност към 15.06.2009г./пет години от датата на издаване на нищожната Заповед-15.06.2004г./, а искът е предявен в Административен съд С. град на 28.12.2009г. Допълнително обосновават и извода за недоказаност на исковата претенция, предявена от Б. Б. Д. срещу НСО при П. на РБ поради липсата на доказателства за установяване на причинната връзка между незаконосъобразния административен акт и твърдените неимуществени вреди. Молят съда да отхвърлят иска като неоснователен.

Контролиращата страна – С градска прокуратура, чрез представителя си прокурор И изразява становище за недоказаност и неоснователност на иска. Поддържа, че искът е погасен по давност, като едновременно с това излага доводи за липсата на събрани в хода на съдебното производство доказателства за наличието на осъществен фактически състав по чл. 1 от ЗОДОВ.

Административен съд С. град, I отделение, VII състав, като обсъди доводите на страните и събраните по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност, приема за установено следното от фактическа и правна страна:

Няма спор, че с решение № 21 от 19.05.2008г. по адм. дело № С-150/2006 г. по описа на СГС, АК, ШГ състав, потвърдено с решение № 151 от 22.10.2008г. по адм. дело № С-111/2008г. на ВАС е обявена за нищожна Заповед № 663/15.06.2004г. на Началника на НСО, с която на основание чл.31, ал.1 ЗАП е отменена Заповед № 579/03.06.2004г. на Началника на НСО. Именно във връзка с нищожната Заповед № 663/2004г. срещу ищеца е образувано следствено дело № ХХ-п-14/2004г. по описа на С военно-окръжна прокуратура, прекратено с постановление на прокурора от 28.11.2005г.

В хода на съдебното производство са събрани като писмени доказателства представените от ищеца доказателства – заверено копие от Заповед № 579/03.06.2004г. на Началника на НСО и заповед № 633/15.06.2004г. на Началника на НСО, удостоверение рег.№ 504/396/01.03.2005г. на Столично военно окръжие, копие от военна книжка на Б. Б. Д., 4 бр. телеграми от НСО до ищеца, протокол от 12.07.2004г., и постановление за образуване на предварително производство от 30.06.2004г. на СВОП и постановление за привличане на обвиняем от 02.07.2004г. на СВОП, определение по ЧНД № П 155/2005 по описа на СРС, постановление за прекратяване на наказателното производство от 28.11.2005г. и Заповед от 16.07.2004г. на ВРИД Началника НБДС-ДНСП. Разпитани са като свидетели П С А, Н Н К, С К М и Н В М.

Приета са като доказателства и представените от ответната страна доказателства – всички материали по сл.дело № ХХ-П-14/2004г., както и постановление по сл.дело № ХХ-П-19/2004г. на СВОП.

Предявеният иск за присъждане на обезщетение за неимуществени вреди с правно основание чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ е допустим, доколкото претендираните от ищеца вреди са в резултат на заповед № 633 от 15.06.2004г. на Началника на НСО, която представлява индивидуален административен акт по смисъла на чл. 21, ал. 1 от АПК и същата е обявена за нищожна с влязло в сила решение № 21 от 19.05.2008г. по адм. дело № С-150/2006 г. по описа на СГС, АК, ШГ състав. Налице е задължителната процесуална предпоставка по чл. 204, ал. 1 от АПК.

Спазена е и разпоредбата на чл. 205 от АПК, съгласно която искът е предявен срещу юридическото лице, представлявано от органа, от чийто незаконосъобразен акт, действие или бездействие са причинени вредите. В случая това е Н. С. за О. при П. на РБ, което е юридическо лице на бюджетна издръжка.

Съгласно чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ държавата и общините отговарят за вредите, причинени на граждани и юридически лица от незаконосъобразни актове, действия или бездействия на техни органи и длъжностни лица при или по повод изпълнение на административна дейност. Съгласно чл. 4 от ЗОДОВ държавата дължи обезщетение за всички имуществени и неимуществени вреди, които са пряка и непосредствена последица от увреждането, независимо от това дали са причинени виновно от длъжностното лице.

Следователно, за да бъде уважен иск за обезщетение за вреди по чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ, трябва да са налице всички предвидени в закона и в АПК кумулативни предпоставки: 1. наличието на отменен като незаконосъобразен административен акт; 2. причинени вреди; 3. вредите да са пряка и непосредствена последица от отменения административен акт; 4. да се установи точният размер на претендираните вреди.

В настоящия случай е налице обявен за нищожен индивидуален административен акт – заповед № 633/15.05.2004г. на Началника на НСО. По отношение на наличието на първата предвидена в ЗОДОВ материалноправна предпоставка няма спор между страните в настоящото производство, поради което искът като допустим следва да се разгледа по същество.

Разгледана по същество на спора, съдът намира, че исковата претенция следва да се отхвърли като неоснователна по следните съображения:

Основателно е възражението на ответната страна, чрез процесуалния му представител юр. Р за погасяването на претендираното от ищеца Б. Д. вземане за вреди с правно основание чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ по давност. Погасителната давност е институт на материалното и процесуалното право, представляваща

изтичането на предвидения в закона период от време, през който субектът на правото (вземането) бездейства и не го упражнява. Съответно с изтичането на давността и при направено възражение от насрещната страна вземането се погасява, респ. предявеният иск следва да се отхвърли като неоснователен поради изтичането на давностния срок.

Съгласно т. 4 от Тълкувателно решение № 3/2004 г. на ОСГК на ВКС при незаконни актове на администрацията началният момент на забавата и началният момент на погасителната давност за предявяване на иска за заплащане на претендираното от държавата и общините обезщетение за вреди е влизане в сила на решението, с което се отменят унищожаемите административни актове, а при нищожните – това е моментът на тяхното издаване. В настоящия случай, предвид решението на СГС, с което е обявена за нищожна Заповед № 633/15.06.2004г. на Началника на НСО, началния момент на давността е именно датата на нейното издаване-15.06.2004г. Погасителната давност за исковете за обезщетения за вреди по ЗОДОВ е общият петгодишен давностен срок по Закона за задълженията и договорите (ЗЗД), поради което срокът за предявяване на иск от Д. е изтекъл на 15.06.2009г. Установява се, че настоящото производство е образувано по искова молба на Б. Б. Д. с вх. № 23101 от 28.12.2009г. по описа на Административен съд С. град. Следователно, към 28.12.2009г. е изтекъл петгодишният давностен срок за претендираното от ищеца вземане за вреди срещу НСО.

В тази връзка настоящият съдебен състав намира за неоснователно твърдението на ищеца, чрез процесуалния му представител адв. Рангелов, че погасителната давност на вземането за вреди е започнала да тече от 22.10.2008г., датата на която е влязло в сила решението на СГС, с който процесната заповед е била обявена за нищожна, тъй като съдебната практиката за претенция за вреди вследствие на обявен за нищожен акт, във връзка с прилагането и на Тълкувателно решение № 3/2004 г. на ОСГК на ВКС, е трайна и категорична.

Не може да се приеме, че в конкретния случай, че иска е за обезщетение за

незаконни действия или бездействия на Началника на НСО и съответните длъжностни лица, тъй като по делото нито има искане за промяна на петитума в горния смисъл, нито пък същото е допускано в съдебно заседание с оглед преклудиранията за ищеца възможност да прави изменение на иска по смисъла на чл.214, ал.1 ГПК. Процесуалния представител на ищеца в т.1 от молба от 11.06.2010г. само е уточнил тези незаконни действия, но видно от протокола от с.з. на 21.06.2010г. след докладване на молбата от 11.06.2010г. ищеца не е заявил дали поддържа същата. В този смисъл и предвид описаните в молбата от 11.06.2010г. множество действия на органи на НСО, е основателно и възражението на ответника, че с тази молба ищеца излага нови основания, различни от предявените с исковата молба.

Не се установява и прекъсване на петгодишната давност, тъй като съгласно чл. 116, буква „б“ от ЗЗД давността се прекъсва с предявяването на иск или възражение, но ако искът или възражението не бъдат уважени, давността не се смята за прекъсната, с оглед което е неприложима и разпоредбата на чл.117 ЗЗД, уреждаща нов давностен срок. В тази връзка, настоящият състав намира, че в случая няма данни погасителната давност за е била прекъсвана с предявяване на иск, успешно проведен срещу същия ответник и на същото основание, поради което с изтичане на давностния срок на 15.06.2009г. се е погасило правото на иск за вреди, произтичащи от незаконосъобразен индивидуален административен акт, отменен по съдебен ред.

С оглед горното и предвид изтеклата погасителна давност за предявяване на иск за обезщетение за вреди от Б. Б. Д., съдът намира, че исковата молба следва да се отхвърли само и единствено на това основание, без да се произнася по отношение на основателността на претенцията за вреди респ. техния размер.

С оглед горното неоснователно е и искането за присъждане на законната лихва върху претендираната сума за вреди, тъй като с оглед акцесорния характер на тази претенция се обуславя и нейната основателност.

Водим от горното, Административен съд-С. град, I-ро отделение, 7-ми

състав

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ исковата молба на Б. Б. Д., чрез процесуалния му представител адв. А А с правно основание чл.203 от АПК, във връзка с чл.1 от ЗОДОВ срещу Н. С. за О. при П. на РБ-С., за присъждане на обезщетение за неимуществени вреди в размер на 12 000 лева за периода от 15.06.2004 г. до 28.11.2005г., ведно със законната лихва върху размера на исканото обезщетение, считано от 15.06.2004 г. до окончателното изплащане на сумата, причинени в резултат на издаването на заповед № 633/15.06.2004г. на Началника на НСО, обявена за нищожна с отменена с влязло в сила на 22.10.2008 г. решение № 21 от 19.05.2008г. по адм. дело № С-150/2006 г. по описа на СГС, АК, III г състав.

Решението подлежи на обжалване с частна жалба пред Върховен административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните чрез изпращане на преписи.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: